

Το Ευαγγέλιο Κατά Ιωάννην (ε΄ 1 - 15)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν Ἰουδαίων. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ Βηθεσδᾶ, πέντε στοᾶς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, καὶ ἐταράσσετο τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος ὑγιῆς ἐγένετο ὥς δήποτε κατείχeto νοσήματι. ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτῶ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ αὐτοῦ. τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· θέλεις ὑγιῆς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἔγειρε, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἦρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει. Ἦν δὲ σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· σάββατόν ἐστιν· οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· τίς ἐστιν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ᾔδει τίς ἐστιν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσε ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὕρισκει αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἴδε ὑγιῆς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χεῖρόν σοι τι γένηται. Ἀπῆλθεν ὁ ἄνθρωπος καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις ὅτι Ἰησοῦς ἐστιν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τὸν καιρὸ ἐκεῖνο, ἀνέβηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κατὰ τὴν ἑορτὴ τῶν Ἰουδαίων. Ὑπάρχει δὲ εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κοντὰ εἰς τὴν πύλην τῶν Προβάτων μία δεξαμενὴ, ἡ ὁποία ὀνομάζεται Ἑβραϊστὶ Βηθεσδᾶ καὶ ἡ ὁποία ἔχει πέντε στοᾶς. Σ' αὐτὲς ἦταν ξαπλωμένος μεγάλος ἀριθμὸς ἀσθενῶν, τυφλῶν, χωλῶν, παραλυτικῶν, οἱ ὁποῖοι περιμέναν νὰ κινηθῇ τὸ νερό. Διότι ἕνας ἄγγελος κατέβαινε πότε – πότε εἰς τὴν δεξαμενὴν καὶ ἐτάρασσε τὸ νερό. Ἐκεῖνος λοιπὸν ποὺ ἔμπαινε πρῶτος, μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ νεροῦ, ἐθεραπεύετο ἀπὸ οἰονδήποτε νόσημα καὶ ἂν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ ἕνας, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τριάντα ὀκτῶ χρόνια ἦταν ἄρρωστος. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς τὸν εἶδε κατάκοιτον καὶ κατάλαβε ὅτι εἶχε ἤδη πολὺν χρόνον ἐκεῖ, τοῦ λέγει, «θέλεις νὰ γίνῃς ὑγιῆς;». Ἐπεκρίθη εἰς αὐτὸν ὁ ἀσθενῆς, «Κύριε, δὲν ἔχω ἄνθρωπον νὰ μὲ βάλῃ εἰς τὴν δεξαμενὴν. Ὅταν τὸ νερὸ ταραχθῇ, καὶ ἐνῶ ἔρχομαι κατεβαίνει ἄλλος πρὶν ἀπὸ ἐμέ». Ὁ Ἰησοῦς τοῦ λέγει, «Σήκω ἐπάνω, σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε». Καὶ ἀμέσως ἔγινε ὑγιῆς ὁ ἄνθρωπος καὶ ἐσήκωσε τὸ κρεβάτι του καὶ περπατοῦσε. Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἦτο Σάββατον. Γι' αὐτὸ ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν θεραπευθέντα, «Εἶναι Σάββατον, δὲν σοῦ ἐπιτρέπεται νὰ σηκώσῃς τὸ κρεβάτι σου». Αὐτὸς τοὺς ἀπεκρίθη, «Εκεῖνος ποὺ μὲ ἔκανε ὑγιῆ ἐκεῖνος μοῦ εἶπε, «Σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε». Τότε τὸν ρώτησαν, «Ποῖός ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ποὺ σοῦ εἶπε, «Σήκωσε τὸ κρεβάτι σου καὶ περπάτησε;» Ἄλλ' ὁ θεραπευθεὶς δὲν ἤξερε ποῖός ἐστὶν, διότι ὑπῆρχε πολὺς κόσμος εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ ὁ Ἰησοῦς ἐξέφυγε. Ὑστερα τὸν εὕρηκε ὁ Ἰησοῦς εἰς τὸν ναὸν καὶ τοῦ εἶπε, «Ἰδές, ἔγινες ὑγιῆς, μὴ ἀμαρτάνῃς πλέον, διὰ νὰ μὴ σοῦ συμβῇ κάτι χειρότερον». Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καὶ εἶπε εἰς τοὺς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι αὐτὸς ποὺ τὸν ἔκανε ὑγιῆ.

Ο Απόστολος Πράξεις Αποστόλων (θ΄ 32 - 42)

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. Εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπὸν τινα Αἰνέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κρεβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰδοὺ σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. Καὶ εὐθέως ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιθά, ἡ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσιῶν ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔθηκαν ἐν ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνησαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ Δορκάς. Ἐκβαλὼν δὲ ἕξω πάντας ὁ Πέτρος θεὸς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιθά, ἀνάστηθι. Ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῶσαν. Γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Απόδοση στη νεοελληνική:

Τις ἡμέρες ἐκεῖνες, ὁ Πέτρος, κατὰ τὴν διάρκειαν περιουσίας του εἰς ὄλην τὴν περιοχὴν, κατέβηκε νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τοὺς ἁγίους ποὺ κατοικοῦσαν εἰς τὴν Λύδδαν. Ἐκεῖ εὕρηκε κάποιον ποὺ ὀνομάζετο Αἰνέας, ὁ ὁποῖος ἦτο κατάκοιτος ἐπὶ ὀκτῶ χρόνια διότι ἦτο παράλυτος. Καὶ τοῦ εἶπε ὁ Πέτρος, «Αἰνέα, σὲ θεραπεύει ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σήκω καὶ στρώσε τὸ κρεβάτι σου». Καὶ ἀμέσως ἐσηκώθηκε. Καὶ τὸν εἶδαν ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς Λύδδας καὶ τοῦ Σάρωνος, καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὸν Κύριον. Εἰς τὴν Ἰόππην ὑπῆρχε κάποια μαθήτρια ποὺ ὀνομάζετο Ταβιθά, ἑλληνιστὶ Δορκάς, ἡ ὁποία ἔκανε πολλὰς ἀγαθοεργίας καὶ ἐλεημοσύνας. Συνέβη κατὰ τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας νὰ ἀσθενήσῃ καὶ νὰ πεθάνῃ· ἀφοῦ δὲ τὴν ἔλουσαν, τὴν ἔβαλαν εἰς τὸ ἄνωγ. Ἐπειδὴ ἡ Λύδδα ἦτο κοντὰ εἰς τὴν Ἰόππην, οἱ μαθηταὶ ἄκουσαν ὅτι ὁ Πέτρος εἶναι ἐκεῖ, καὶ τοῦ ἔστειλαν δύο ἄνδρας μετὰ τὴν παράκλησιν· «Μὴ βραδύνης νὰ ἔλθῃς καὶ σ' ἐμας». Ὁ Πέτρος ἐσηκώθηκε καὶ ἐπῆγε μαζί τους. Ὅταν ἔφθασε, τὸν ὠδήγησαν εἰς τὸ ἄνωγ καὶ παρουσιάσθησαν εἰς αὐτὸν ὅλες οἱ χῆρες οἱ ὁποῖες ἔκλαιαν καὶ ἔδειχναν τὰ ὑποκάμισα καὶ τὰ ἐνδύματα, ποὺ ἔκανε ἢ Δορκάς ὅταν ἦτο μαζί τους. Ὁ Πέτρος ἔβγαλε ὄλους ἕξω, ἐγονάτισε καὶ προσευχήθηκε. Ὑστερα ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα καὶ εἶπε, «Ταβιθά, σήκω». Αὐτὴ ἄνοιξε τὰ μάτια της καὶ ὅταν εἶδε τὸν Πέτρον, ἀνασηκώθηκε. Ὁ Πέτρος τῆς ἔδωκε τὸ χεῖρ καὶ τὴν ἐσήκωσε ὀρθήν. Ὑστερα ἐφώνασε τοὺς ἁγίους καὶ τὶς χῆρες καὶ τὴν παρουσίασε ζωντανήν. Αὐτὸ ἔγινε γνωστὸν εἰς ὄλην τὴν Ἰόππην καὶ πολλοὶ ἐπίστεψαν εἰς τὸν Κύριον.